

Tarantinejant a Fernando Poo

3
CULTURA
12.04.2013

A finals dels anys setanta i començaments dels vuitanta, la paraula més pronunciada entre els escriptors catalans va ser *professionalització*. Una conseqüència d'aquella prioritat va ser el conreu del que llavors s'anomenava *literatura de gènere*: policíaca, eròtica, fantàstica, de ciència-ficció... De fet, la professionalització havia de ser la conseqüència d'un altre concepte fetitxe d'aquells anys: la normalització. Els escriptors catalans havien de ser com la policia catalana o la televisió catalana: moderns, modèlics i ben pagats.

Però van passar els anys i no vam acabar de ser tan normals ni tan professionals com volíem. I ara, quan ja ens ho havíem tret del cap, resulta que Marc Pastor (Barcelona, 1977) ha trobat aquell públic, aquella projecció, aquelles traduccions. I ho ha aconseguit *sense voler*, és a dir, no per aconseguir una consigna política o un imperatiu moral, sinó escrivint llibres com els que li agrada llegir, recreant les trames que l'atrapen des de petit, gaudint de cada descripció i de cada diàleg.

Marc Pastor és autor de quatre novel·les que tenen com a ingredients l'aventura i la imaginació, i que inclouen elements propis del *pulp* i del *trash*. Hi trobem una assassina en sèrie al Raval, nazis interessats per l'esoterisme, un apocalipsi zombi i viatges en el

temps. L'última, *Bioko*, publicada per Amsterdam Llibres, està situada a finals de segle XIX a la colònia espanyola de Fernando Poo. El protagonista és un soldat amb caràcter ("Ells en diuen insubordinació, jo prefereixo parlar d'iniciativa recreativa") que té les característiques de Philip Marlowe: xafarder, buscabregues i amb la capacitat innata de situar-se al centre de tots els problemes. Perquè el lector se'n faci una idea, és com si Jack London i Joseph Conrad haguessin escrit una novel·la a quatre mans després de visionar *Kill Bill*.

Les novel·les de Marc Pastor desperten l'interès de les persones amb qui comparteix interessos, és a dir, que entenen la lectura com un entreteniment digne i apassionant. Són llibres que generen complicitat en la mesura que no aspiren a normalitzar res, i justament per això es reediten, es tradueixen i ja es parla de convertir-ne algun en pel·lícula. Avui dia els lectors de seguida detecten si la ficció és tan sols el pretext per vehicular un discurs antropològic o històric (la novel·la històrica és la literatura de gènere dels nostres dies). Si algun dia disposem d'autors professionals, no ho seran perquè omplin llacunes voluntariosament, sinó perquè escriuin per divertir-se i, d'aquesta manera, diverteixin també els lectors. ✨

Marc Pastor, abillat com el seu personatge /
DAVID RAMOS / AMSTERDAM LLIBRES